

Annandag Jul 2016, S:t Stefanos

Domkyrkan, kroatisk mässa

Som kristna är vi alltid kallade att vittna om Jesus. Den kristna tron kan bara leva vidare, när det finns människor som är beredda att berätta om sin tro och ge den vidare. Det kan vi alla göra på vårt sätt. Föräldrar är de första som får berätta för sina barn om Jesus och lära dem att be. I skolan och på arbetsplatsen finns det många tillfällen, då vi kan vittna om vad tron betyder för oss, inte minst under jultiden. Vårt hem kan också vittna om Jesus, när vi har ett krucifix eller en ikon på väggen. Om vi har ett kors om halsen eller en T-shirt med något religiöst motiv eller rentav en tatuering kan det vittna om vem vi tror på. Men framför allt, vårt sätt att tala och handla är det stora vittnesbördet om vår tro. I dagens evangelium blir vi påmindas om detta när Jesus försäkrar oss om Guds hjälp i viktiga och jobbiga situationer: ”I det ögonblicket kommer det ni skall säga att läggas i er mun, och det är inte ni som talar, utan er faders ande talar genom er” (Matt 10:19-20).

Jag vill tacka er, kroatiska katoliker, för att ni vill vara dessa vittnen om er katolska tro här i Sverige. Just i vår sekulariserade miljö behöver vi människor som vågar stå för sin tro och berätta om den. På så sätt har många av er fått vara med att bygga upp den katolska Kyrkan i Sverige. Ni har velat ge tron vidare till era barn och ungdomar, och det är sannerligen inte lätt i vårt samhälle, där det ofta är helt andra uppfattningar som råder. Jag har mött många av er på olika plaster i vårt land som har lagt ner all sin kraft och hängivenhet för att hjälpa Kristus och hans Kyrka på detta sätt, och jag känner stora tacksamhet för det. Ni behövs!

Det grekiska ordet för vittne är martyr. Om man verkligen vill vara ett vittne om Kristus blir livet inte alltid så lätt. Vi riskerar alltid att möta motstånd. I många länder förföljs kristna för sin tro och får ge sitt liv för Kristus. I vårt land är det mer ofarligt, men visst kan vi som kristna och katoliker också bli förlöjligade eller möta motstånd och avsky. Men den som vågar stå för sin tro och vad den innebär även när det inte är populärt får alltid möta respekt, ja, ibland också ett slags motvillig beundran. Det är så lätt att gå med strömmen och vilja vara som alla andra, men Jesus förväntar sig att vi som är hans lärjungar vågar stå för vår tro och försvara den. Det är något stort att få bekänna sig till honom och hans kyrka, även när det kostar oss något.

Idag när vi precis har börjat jultiden blir vi påmindas om detta, när vi får fira den förste martyren, diakonen Stefanos. Sedan dess har Kyrkan fått otaliga martyrer. I alla tider och länder finns det människor som har velat vittna om Jesus Kristus, även när de vet att det kan kosta dem livet. Både i Sverige och Kroatien har det funnits sådana människor under historiens lopp. Vi vet att just nu i vår egen tid finns det kristna martyrer på många håll i världen. Kanske det aldrig tidigare i

historien har funnits så många människor, som har lidit martyrdöden som under 1900-talet och framåt.

Egentligen skulle vi kunna säga att Jesus själv är den förste martyren, eftersom han fick ge sitt liv för oss på Korset och så vittna om sin himmelske Faders stora kärlek till varje människa. I Jesu efterföljd har Stefanos och alla martyrer förlåtit sina förföljare: ”Herre, ställ dem inte till svars för denna synd” (Apg 7:60). Det är en del av det kristna vittnesbördet att älska sina fiender och förföljare och be för dem och deras omvändelse. Det är också viktigt för oss att dela denna inställning som finns i Jesu Hjärta: att också älska dem som är våra motståndare och gör livet svårt för oss. På det området kan vi alla vittna om Jesu kärlek. Vi ser hur man inte minst inom politiken ofta har en hatisk och negativ inställning till dem som inte har samma uppfattning. Därför är det ett viktigt kristet vittnesbörd att visa också sina motståndare och konkurrenter kärlek och förståelse.

När Gud blir människa och föds som ett försvarslöst litet barn i Betlehem är det ju för att visa oss hur vi skall leva som människor. Hela evangeliet är ett glatt och gott budskap om Guds kärlek till oss och hur vi skall ta emot denna kärlek och förvandlas av den, så att vi i vår tur kan sprida den till alla, också till dem som är våra motståndare eller fiender. Vi vet hur svårt det kan vara, men som Kristi vittnen får vi kraft till detta. Här vill jag peka på en kroatisk präst som har verkat i vårt stift, Stipo Sosic, som dog för flera år sedan efter en svår och långvarig sjukdom. Under det bosniska kriget hade han hamnat i koncentrationsläger och fått utstå mycket lidande. Ändå ville han genom sina böcker och föredrag på olika håll vittna om förlåtelse och försoning i Jesu efterföljd. Jag blev själv mycket imponerad och tagen av hans vittnesbörd. Han hade verkligen blivit svårt förföljd och fått lida mycket i Jesu efterföljd. Han var en sann martyr som bad för sina motståndare och förlåt sina förföljare.

Att förlåta är egentligen Guds privilegium. Det finns ingen statlig myndighet eller kommunal institution som kan ge förlåtelse. Gud har anförtrott sin heliga Kyrka uppdraget att förvalta hans förlåtelse som vi ser i biktens sakrament. Som kristna får vi alla Guds hjälp och uppdrag att förlåta dem som gjort oss illa. Det är ett av trons mirakler att martyrer kan förlåta sina bödlar. Därför måste det också vara möjligt för oss att förlåta dem som behandlar oss illa eller förtalar oss. Jag tror att det är ett av de viktigaste vittnesbörden vi som kristna kan ge i vår tid, där ofta hat och motsättningar får sista ordet mellan olika grupper. Liksom Jesu förlät dem som förföljde och dömde honom till döden, får vi vittna om honom genom att förlåta dem som gör oss illa. Det är bara Guds nåd som kan ge oss kraft att förlåta, och det oss också en speciell glädje att få efterfölja Jesus på detta sätt.